

Magvet? Kiadó Könyvklubja - Meseterápia

2010 december 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs

értékelve

Mérték

Valamikor régen, legalábbis innen nézve bizony nem most volt, hogy mesemondók járták a világot. ?k igyekeztek minél több emberhez eljuttatni azokat az ?si, egyetemes tudásból származó bölcsességeket, tanításokat, intelmeket és tanácsokat, amelyek mindnyájunk örökségét képezik.

Ezek a mesék nemcsak tanították, szórakoztatták, hanem támogatták is az embereket, hogy minél könnyebben lendüljenek túl az élet nehezebb szakaszain, vagy kaptak visszacsatolást arról, hogy jó úton járnak. Egy közösség összetartó erejét, az ?sökt?l származó er?t tudhatta minden mesehallgató magáénak.

Akkor még nem választották szét a meséket, azaz mindenkinek szölktek egyszerre. Akik pedig hallgatták, pontosan annyit vettek bel?le magukhoz, amennyire szükségük volt, vagy amennyit elbírtak. Sosem többet és nem is kevesebbet.

Ez volt akkor a világ rendje. És bizony nagy hasznuk is volt ezeknek a meséknek! A gyerekek belenevel?dtek egy közösségbe. Kicsi koruktól kezdve alkalmazkodtak annak szabályaihoz, és biztos közeget jelentett, hogy bátran fedezhessék fel maguknak a világot, amiben éltek.

A feln?tté válás küszöbén álló fiatalok nemcsak próbatételek, beavatási szertartások során bizonyíthatták rátermettségüket, érettségüket, hanem iránymutatást is kaptak az id?sebbekt?l, ami az élet dolgait illeti. És útkeresésükhöz, saját helyük megtalálásához sok-sok er?t meríthettek a mesékb?l.

A feln?ttek, családosok és azok is, akik már megöregedtek, másfajta megoldásokat, segítséget kaptak az ?si történetekt?l. Megtanulták elfogadni önmagukat, a másik embert, túlléptek saját árnyékukon is, ha éppen arra volt szükség.

Ma már nem így mennek a dolgok. Sok minden megváltozott, és nem feltétlenül az el?nyére. Ha vannak is még

mesemondók, nagyon kevesen maradtak. És így sokkal nehezebb közvetíteni, továbbadni, ami minket illet, amiben benne van a múltunk, a jelenünk és a jövőnk is egyben.

Hagyományaink, szokásaink így hamarosan szétfoszlanak, és semmire nem fogunk emlékezni, semmit nem tudunk majd meg- és felidézni. Akkor pedig ki lesz, aki gyógyírt, megnyugvást és bölcsességet ad azoknak, akiknek nagy-nagy szükségük van rá, vagyis nekünk?

Vajon melyikünknek jut eszébe feln?tt fejjel el?venni a régen olvasott, régen a világ minden kincsét jelent? népmeséket? Ki az, aki emlékszik arra, milyen volt mesét hallgatni? Tágra nyitott, ragyogó szemekkel, miközben a hallottak a képzeletünkben életre keltek, és bennünk történtek meg a csodák, a h?stettek, mi segítettünk az elesettnek...

Boldizsár Ildikó a Meseterápia központ megnyitóján

Akkor még a mesék bennünk éltek, olyan kapaszkodót, biztonságot jelentettek, amelyr?l feln?ve bizony megfélekedtünk. Helyette tele vagyunk gátlásokkal, félelmekkel, szorongásokkal, magunknak generált problémákkal. Folyton valami olyan cél lebeg a szemünk el?tt, amelyet elérve sem biztos, hogy boldogabbak, egészségesebbek, jobbak leszünk. Hiányzik bel?lünk a valódi értékeken alapuló, épít? jelleg? kapcsolódni tudás a nagy egészhez és az egésznek alkotó részekhez.

Nincs id?nk rá, azaz inkább nem szánunk kell? id?t arra, hogy visszatérjünk abba az állapotba, ahol még jó volt, amikor még kerek volt a világ.

És akkor történik valami, mint a mesékben. Ez pedig a meseterápia. Órákon keresztül lehetne beszélni err?l a régen jól bevált, mára elfeledett módszer?l. Mégsem tudnánk az egésznek teljes szélességében és mélységében befogni, befogadni. A végtelenb?l gyökerezik, a messzi távolba nyúlik. A szimbólumok rendszere, az ok-okozati összefüggések áthatolhatatlan szövedéke tárul ki el?ttünk. Minél mélyebbre hatolunk benne, az egyre bonyolultabbnak, összetettebbnek t?nik.

Pedig egyszer? az egész. Mint egy mese. Mert a mesében ott van minden, amire szükségünk van ahhoz, hogy lelkileg, szellemileg gyarapodjunk. Megtaláljuk egyéni boldogságunkat, boldoguljunk az élet kisebb-nagyobb próbatételeivel is, és hogy egy olyan befogadó közösség tagjai legyünk, amelyet képesek vagyunk minden

tudásunkkal, teljes szívünkben támogatni.

Boldizsár Ildikó több évnyi kutatómunkájának, terápiás tapasztalatának, meséléseinek eredménye a *Meseterápia* című könyv. Az olvasó bátorítást kap, hogy visszatérjen a mesékhez, az ősi bölcsesség forrásainak felkutatásához és használatához.

Emellett nem kevés munka és elszántság, valamint hit és bizalom kellett ahhoz, hogy megnyíljon a *Meseterápia Központ* Paloznakon, ahol kicsiknek és nagyoknak, fiataloknak és idősebbeknek is segítséget nyújthassanak, hogy a lelki dolgokat rendbe tehessek, a magunkkal cipelt, teherként minket le- és elnyomó kácatokat végre letegyük. Hogy végre felszabadítsuk magunkat.

A könyv megrendelhet? a következő oldalon:

<http://www.lira.hu/hu/konyv/ismeretterjeszo-1/tarsadalomtudomany/meseterapia#bovebben>

olvassbele.hu, Orosz Ági

[Tweet](#)

Ajánló